

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 58

Rozeslána dne 28. září 1994

Cena Kč 7,-

O B S A H:

179. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 23. srpna 1994 ve věci návrhu na zrušení vyhlášky města Olomouce ze dne 13. března 1991 o úpravě podmínek prodeje, rozšiřování a provozování předmětů pornografického a erotického charakteru ve městě Olomouci
 180. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
 181. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic
- Redakční sdělení o opravě chyb v nálezů Ústavního soudu České republiky č. 35/1994 Sb.
-

179**NÁLEZ****Ústavního soudu České republiky****Jménem České republiky**

Ústavní soud České republiky rozhodl v plénu dne 23. srpna 1994 o návrhu přednosty Okresního úřadu v Olomouci na zrušení vyhlášky města Olomouce ze dne 13. března 1991 o úpravě podmínek prodeje, rozšiřování a provozování předmětů pornografického a erotického charakteru ve městě Olomouci

takto:

Vyhláška města Olomouce o úpravě podmínek prodeje, rozšiřování a provozování předmětů pornografického a erotického charakteru ve městě Olomouci ze dne 13. března 1991 se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

180**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. listopadu 1993 byla v Bukurešti podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Rumunska o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě článku 29 odst. 2 dnem 10. srpna 1994 a tímto dnem podle ustanovení odstavce 3 téhož článku se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Rumunskem přestaly uplatňovat tyto mnohostranné smlouvy:

Smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku fyzických osob, podepsaná v Miškovci dne 27. května 1977, vyhlášená pod č. 30/1979 Sb.,

a

Smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku právnických osob, podepsaná v Ulánbátaru dne 19. května 1978, vyhlášená pod č. 49/1979 Sb.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA
mezi
vládou České republiky
a
vládou Rumunska

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Vláda České republiky a vláda Rumunska

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů, místních úřadů nebo územně správních jednotek, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z kapitálu se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z částí příjmu nebo majetku včetně daní ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou zejména:

a) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
- (ii) daň z příjmů právnických osob;
- (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané „česká daň“);

b) v Rumunsku:

- (i) daň z příjmů fyzických osob (impozitil pe veniturile realizate de persoane fizice);
- (ii) daň ze zisku právnických osob (impozitil pe profiturile realizate de persoane juridice);
- (iii) daň z platů, mezd a jiných podobných odměn (impozitil pe salarii si alte remuneratii similare);
- (iv) daň z dividend (impozitil pe dividende);

- (v) daň z příjmů ze zemědělských činností (impozitil pe veniturile realizate din activitati agricole);
- (dále nazývané „rumunská daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech v přiměřené době po provedení takových změn.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz „Rumunsko“ znamená Rumunsko, a je-li použit v zeměpisném významu, označuje území Rumunska včetně jeho výsostných vod a rovněž výlučné ekonomické zóny, nad nimiž jsou vykonávána svrchovaná práva nebo jurisdikce v souladu s jeho vnitrostátním právem a s mezinárodním právem, pokud jde o průzkum a využívání přírodních, biologických a nerostných zdrojů nacházejících se v mořské vodě, na mořském dně a v podloží těchto vod;
- b) výraz „Česká republika“ znamená území, na kterém platí daňové zákony České republiky;
- c) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Českou republiku nebo Rumunsko;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem České republiky nebo Rumunska;

- (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí, člunem, letadlem, železničním nebo silničním vozidlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - (i) v případě České republiky, ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
 - (ii) v případě Rumunska, ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4 Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních

státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5 Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz „stálá provozovna“ označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje; a
- g) plantáž, farmu, sad nebo vinici.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavbu, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s nimi spojený, avšak pouze trvá-li takové staveniště, projekt nebo dozor déle než devět měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně konzultačních a manažerských služeb, poskytovaných podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků zaměstnaných podnikem pro takové účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají u stejného nebo souvisejícího projektu na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu devět měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) prodej zboží patřícího podniku vystaveného v rámci příležitostného, dočasného veletrhu nebo výstavy, který se uskuteční po jejich skončení;

g) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v pododstavcích a) až f), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1, 2 a 3, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny, letadla, železniční a silniční vozidla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přírodního užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde. Toto ustanovení se použije s výhradou omezení podle vnitrostátních právních předpisů.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevyklučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením. Použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky z provozování lodí, člunů, letadel, železničních nebo silničních vozidel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku lodní dopravy je na palubě lodi nebo člunu, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav této lodi nebo člunu, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodi nebo člunu rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislymi, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

2. Jestliže jeden smluvní stát zahrne do zisků podniku tohoto státu a následně zdaní zisky, ze kterých byl podnik druhého smluvního státu zdaněn v tomto druhém státě, a zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem prvně zmíněného státu, kdyby podmínky sjednané mezi podniky byly takové, jaké by byly sjednány mezi nezávislymi podniky, může druhý stát vhodně upravit částku daně uložené z těchto zisků v tomto státě. Při stanovení této úpravy se vezme náležitý zřetel na jiná ustanovení této smlouvy, a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tím účelem vzájemně poradí.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv s podílem na zisku, s výjimkou pohledávek, jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové úroky mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 7 procent hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 úroky, mající zdroj v jednom smluvním státě, budou osvobozeny od daní v tomto státě, jestliže je pobírá a skutečně vlastní vláda druhého smluvního státu, místní úřad nebo územně správní jednotka tohoto státu nebo jakákoliv agentura nebo banka nebo orgán této vlády nebo jestliže pohledávky rezidenta druhého smluvního státu jsou zaručeny, zajištěny nebo přímo nebo nepřímo financovány finanční institucí zcela vlastněnou vládou druhého smluvního státu, za předpokladu, že půjčka, která je zdrojem takových úroků, není na komerční bázi.

4. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo ne právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a odměn spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažuje za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad, územně správní jednotka nebo rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, pak za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvní plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky, mající zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto

článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, satelitního nebo kabelového přenosu za účelem vysílání pro veřejnost prostřednictvím jakékoliv formy elektronických médií; nebo jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad, územně správní jednotka nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátec licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem ve smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvní plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6 a umístěného v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stále základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů, letadel, železničních nebo silničních vozidel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu takových dopravních prostředků, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3 podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud nemá pravidelně k dispozici stálou základnu v druhém smluvním státě pro účely provozování svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, příjmy mohou být zdaněny ve druhém smluvním státě, ale pouze v takovém rozsahu, který lze přičíst této stále základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelství, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže jsou splněny všechny následující podmínky:

a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období, a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem, nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a

c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny, pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu, letadla, v železničním nebo silničním vozidle v mezinárodní dopravě, zdaněny ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec, nebo hudebník nebo jako sportovec, z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy uvedené v tomto článku budou, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osvobozeny od daní ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává činnost, za podmínky, že tato činnost je z podstatné části hrazena z veřejných fondů tohoto státu nebo druhého státu, nebo že činnost je vykonávána na základě kulturní dohody mezi vládami smluvních států.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání rezidentu jednoho smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním

útvarem, místním úřadem nebo územně správní jednotkou tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu, správnímu útvaru, místnímu úřadu nebo územně správní jednotce tohoto státu, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

(i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo

(ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. a) Penze vyplácené buď přímo, nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, nižší správní útvar, místní úřad nebo územně správní jednotka tohoto státu, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru, místnímu úřadu nebo územně správní jednotce tohoto státu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, nižším správním útvarem, místním úřadem nebo územně správní jednotkou tohoto státu.

Článek 20

Studenti a učni

1. Platy, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě po období nepřesahující šest let, za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

2. Jakákoliv odměna, kterou student nebo učeň dostává během svého pobytu v tomto druhém smluvním státě, bude osvobozena od daní v tomto druhém státě, za předpokladu, že taková odměna, pobíraná v souvislosti s činnostmi prováděnými v tomto druhém státě, které jsou ve spojitosti s jeho studiem, výzkumem nebo výcvikem a jsou nezbytné k jeho výživě, nepřevyšuje v měně tohoto druhého smluvního státu ekvivalent dvou tisíc pěti set amerických dolarů (USD 2500) v kalendářním roce.

Článek 21

Profesoři a výzkumní pracovníci

1. Fyzická osoba, která navštíví jeden smluvní stát za účelem výuky nebo provádění výzkumu na univerzitě, vysoké škole nebo jiném úředně uznávaném vzdělávacím nebo výzkumném ústavu v tomto smluvním státě, a která je nebo bezprostředně před návštěvou byla rezidentem druhého smluvního státu, bude v prvně zmíněném státě osvobozena od daní z odměn za takovou výuku nebo výzkum po období nepřesahující dva roky od data první návštěvy za tímto účelem.

2. Ustanovení odstavce 1 se neuplatní na příjmy z výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn nikoliv pro veřejný zájem, nýbrž v prvé řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob.

Článek 22

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

Článek 23

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi, čluny, letadly nebo železničními a silničními vozidly, které jsou používány v mezinárodní dopravě, a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto dopravních pro-

středků, podléhá zdanění pouze ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 24

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě rezidenta Rumunska bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Daně placené rumunskými rezidenty z příjmů nebo majetku, které v souladu s ustanoveními této smlouvy podléhají zdanění v České republice, budou odečteny od rumunské daně splatné podle rumunských daňových zákonů. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část daně z příjmů nebo z majetku vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být zdaněny v České republice.

2. V případě rezidenta České republiky bude dvojí zdanění vyloučeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků této smlouvy rovněž zdaněny v Rumunsku, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Rumunsku. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Rumunsku.

Článek 25

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinnosti k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9 odst. 7, článku 11 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou podobně pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako by byly závazkem vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 26

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u něj ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo jestliže případ spadá pod článek 25 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jež není v souladu s ustanoveními této smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojímu zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ústní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 27

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace relevantní pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích. Obdržené informace budou udržovány v tajnosti na požádání smluvního státu, který informace poskytl.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by byla v rozporu s právními předpisy nebo správní praxí tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informaci, jejíž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 28

Diplomaté a konzulární úředníci

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29

Vstup v platnost

1. Vlády smluvních států si navzájem oznámí, že

Za vládu České republiky:

V. Klaus v. r.
předseda vlády

byly splněny ústavní požadavky pro vstup této smlouvy v platnost.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost 30 dní po datu pozdějšího oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky příjmů vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

3. Od vstupu v účinnost této smlouvy se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Rumunskem přestane uplatňovat Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku fyzických osob, podepsaná v Miškovci 27. května 1977 a Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku právnických osob, podepsaná v Ulánbátaru 19. května 1978.

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může Smlouvu písemně vypovědět diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku začínajícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V takovém případě se Smlouva přestane uplatňovat:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky příjmů vyplácené k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1. ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Bukurešti dne 8. listopadu 1993 v českém, rumunském a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu Rumunska:

N. Vacaroiu v. r.
předseda vlády

181

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. července 1993 byla v Budapešti podepsána Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 12 odst. 1 dnem 29. června 1994.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi

Českou republikou a Polskou republikou o podpoře
a vzájemné ochraně investic

Česká republika a Polská republika, dále jen „smluvní strany“,

vedeny přáním rozvíjet hospodářskou spolupráci obou států na základě rovnosti a vzájemné výhodnosti,

ve snaze podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investice investorů jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto dohodou budou přispívat k podnikatelské iniciativě v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody:

1. Pojem „investice“ označuje každou majetkovou hodnotu investovanou investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i jiná věcná práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;
- b) akcie, vklady a obligace společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;
- c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakékoli plnění mající hospodářskou hodnotu související s investicí;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví včetně autoritativních práv, obchodních známek, patentů, průmyslových vzorů, technologických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních názvů a goodwill;

e) jakékoli právo vyplývající ze zákona nebo ze smlouvy a jakékoli licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoli změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich hodnocení jako investice.

2. Pojem „investor“ znamená jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která investuje na území druhé smluvní strany.

a) Pojem „fyzická osoba“ znamená jakoukoli fyzickou osobu mající státní občanství jedné smluvní strany v souladu s jejím právním řádem;

b) Pojem „právnická osoba“ znamená s ohledem na každou smluvní stranu jakoukoli společnost zaregistrovanou nebo zřízenou v souladu s jejím právním řádem a mající trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran.

3. Pojem „výnosy“ znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční a jiné poplatky.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory z druhé smluvní strany investující na jejím území a bude takové investice připouštět.

2. Investice investorů jedné smluvní strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé, než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicím, zacházení ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat investorům jakéhokoli třetího státu podle:

- a) jakékoli celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody nebo jiných forem regionální hospodářské spolupráce, na které se každá smluvní strana podílí nebo může podílet, nebo
- b) jakékoli mezinárodní dohody nebo ujednání týkající se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu nebo ztrátu

1. Jestliže investice investorů jakékoli smluvní strany utrpí škodu následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne smluvní strana, na jejímž území k takovému dotčení investice došlo, investorovi druhé smluvní strany zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku investorům jedné smluvní strany, kteří při jakýchkoli událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škodu nebo ztrátu na území druhé smluvní strany spočívající v:

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škodu nebo ztrátu utrpěnou během zabírání nebo jako výsledek zničení majetku. Příslušné platby budou volně převoditelné bez zbytečného prodlení ve volně směnitelné měně.

Článek 5

Vyvlastnění

1. Investice investorů jakékoli smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen „vyvlastnění“) na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona, na nediskriminačním základě a bude doprovázeno ustanovením o zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada rovnající se tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním, nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, včetně úroků od data vyvlastnění, bude uskutečněna bez zbytečného prodlení a bude volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy smluvní strana vyvlastní aktiva společnosti, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem na jejím území a má trvalé sídlo na území některé ze smluvních stran a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 6

Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody budou provedeny ve volně směnitelné měně, bez omezení a zbytečných prodlení. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné peněžní příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice.

2. Příjmy fyzických osob budou převáděny podle právního řádu té smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna.

3. Pro účely této dohody budou použity oficiální kurzy platné pro běžné transakce k datu převodu, pokud investor nebude souhlasit s jiným postupem.

Článek 7

Postoupení práv

Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi na základě záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, která platbu poskytla, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i
- b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura, která platbu poskytla, je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky uvedeného investora a převzít závazky vztahující se k investici.

Článek 8

Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude řešen jednáním mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže se spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nepodaří vyřešit jednáním do šesti měsíců, bude investor oprávněn předložit spor buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D. C. 18. března 1965, v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této úmluvy; nebo
- b) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustavenému podle Rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této dohody budou, pokud možno, řešeny cestou jednání.

2. Pokud spor nebude takto vyřešen do šesti měsíců, bude na žádost jakékoli smluvní strany předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustaven pro každý jednotlivý případ takto: do dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení určí každá smluvní strana jednoho člena soudu. Tito dva členové pak vyberou občana třetího státu, který po schválení oběma smluvními stranami bude jmenován předsedou soudu. Předseda bude ustaven do tří měsíců ode dne určení ostatních dvou členů.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být o ně požádán předseda Mezinárodního soudního dvora. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán místopředseda Mezinárodního soudního dvora. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat toto pověření, bude o jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení. Náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní pravidla jednání.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž jsou obě smluvní strany stranami, nic v této dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil ustanovení, která jsou pro něj příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem je příznivější, než které je poskytováno touto dohodou, bude použito toto příznivější zacházení.

Článek 11

Použitelnost této dohody

Ustanovení této dohody se budou vztahovat na investice, které budou uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany, a také na investice existující k datu vstupu této dohody v platnost.

Článek 12

Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí písemně diplomatickou cestou druhé smluvní straně splnění ústavních náležitostí, které jsou nezbytné pro vstup této dohody

v platnost. Tato dohoda vstoupí v platnost třicet dní po dnu pozdějšího oznámení.

2. Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu deseti let. Pokud některá ze smluvních stran tuto dohodu nevyhoví nejméně jeden rok před uplynutím této desetileté lhůty, prodlužuje se platnost této dohody na dobu neomezenou. Poté ji může každá ze smluvních stran písemně vypovědět s jednorozční výpovědní lhůtou.

Za Českou republiku:

Václav **Klaus** v. r.
předseda vlády

3. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této dohody zůstanou ustanovení této dohody účinná po dobu deseti let od data ukončení platnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno dne 16. 7. 1993 v Budapešti ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Polskou republiku:

Hanna **Suchocká** v. r.
předsedkyně vlády

REDAKČNÍ SDĚLENÍ
o opravě chyb
v nálezů Ústavního soudu České republiky č. 35/1994 Sb.

V odůvodnění (podstatné části) nálezů Ústavního soudu České republiky č. 35/1994 Sb. v části I. ve 3. odstavci mají místo slov „podle § 61 odst. 1 zákona“ správně být slova „podle § 62 odst. 1 zákona“ a v 5. odstavci mají místo slov „podle § 62 odst. 2 zákona“ správně být slova „podle § 62 odst. 1 zákona“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.

